

ЗАКОН

О РАТИФИКАЦИЈИ КОНВЕНЦИЈЕ О ОЛАКШАЊУ МЕЂУНАРОДНОГ ПРИСТУПА СУДОВИМА

("Сл. лист СФРЈ - Међународни уговори", бр. 4/88)

ЧЛАН 1

Ратификује се Конвенција о олакшању међународног приступа судовима, са прилозима, усвојена 25. октобра 1980. године у Хагу, на XIV хашкој конференцији за међународно приватно право, у оригиналу на француском и енглеском језику.

ЧЛАН 2

Централни органи за пријем молби за судску помоћ, односно централни отпремни органи у смислу чл. 3. и 4. Конвенције, као и централни пријемни и отпремни органи у смислу члана 16. Конвенције су органи управе надлежни за послове правосуђа СР Босне и Херцеговине, СР Црне Горе, СР Хрватске, СР Македоније, СР Словеније, СР Србије, САП Косова и САП Војводине.

ЧЛАН 3

Текст Конвенције, са прилозима, у оригиналу на француском језику и у преводу на српскохрватском језику гласи:

КОНВЕНЦИЈА О ОЛАКШАЊУ МЕЂУНАРОДНОГ ПРИСТУПА СУДОВИМА

Државне потписнице ове конвенције,

у жељи да олакшају међународни приступ судовима,

одлучиле су да у том циљу закључе ову конвенцију и договориле се о следећем:

Поглавље I СУДСКА ПОМОЋ

Члан 1

Држављани једне од држава уговорница, као и лица са редовним боравиштем у некој од држава уговорница имају право коришћења судске помоћи у грађанским и трговачким стварима у свакој држави уговорници, под истим условима као да су и сами држављани те државе или као да у њој имају редовно боравиште.

Лица на која се одредбе из претходног става не примењују, али чије је редовно боравиште било у једној од држава уговорница у којој је судски поступак покренут или ће бити покренут, ипак ће имати право коришћења судске помоћи под условима предвиђеним у претходном ставу ако је предмет спора везан за то раније редовно боравиште.

У државама у којима судска помоћ постоји у управним, социјалним или пореским стварима, одредбе овог члана примењиваће се и на поступак у тим областима, покренут пред надлежним судовима.

Члан 2

Одредбе члана 1. примењују се и на правни савет, под условом да молилац буде присутан у држави у којој се тражи савет.

Члан 3

Свака држава уговорница именовалаће један централни орган власти који ће бити задужен за пријем молби за судску помоћ, које му се подносе у складу са овом конвенцијом, и да поступи по њима.

Савезне државе и државе у којима је на снази више правних система могу именовати више централних органа. Ако је централни орган коме је молба поднесена ненадлежан он ће је проследити надлежном централном органу те државе уговорнице.

Члан 4

Свака држава уговорница именовалаће један или више отпремних органа, чији је задатак да молбе за судску помоћ прослеђују надлежном централном органу замољене државе.

Молбе за судску помоћ прослеђују се, без интервенције било ког другог органа, према образцу који је дат у прилогу ове конвенције.

Свака држава уговорница има право да у истом циљу користи дипломатски пут.

Члан 5

Кад се не налази у замољеној држави, молилац за судску помоћ може, без штете по било који други начин на који би могао своју молбу поднети надлежном органу те државе, поднети молбу неком отпремном органу државе уговорнице у којој је његово редовно боравиште.

Молба треба да буде сачињена у складу са обрасцем који је приложен овој конвенцији. Уз молбу се подносе и сва потребна документа, уз резерву да замољена држава има право да затражи допунске податке или документа у вези са датим случајем.

Свака држава уговорница има право да саопшти да се њеном централном органу, задуженом за пријем молби, молбе могу достављати на било који други начин или било којим другим путем.

Члан 6

Отпремни орган помоћи ће молиоцу како би уз молбу могла бити предата и сва документа или подаци који су, по сазнању тог органа, неопходни да се о молби донесе одлука. Исти орган извршиће проверу формалне исправности ових докумената и података.

Овај орган може одбити да проследи молбу ако оцени да је молба очигледно неоснована.

По потреби, овај орган ће помоћи молиоцу да бесплатно добије превод докумената.

Он одговара на захтеве за допунским подацима које затражи централни орган задужен за пријем молби у замољеној држави.

Члан 7

Молба за судску помоћ, документа која је поткрепљују, као и сва саопштења као одговор на тражење допунских података морају бити сачињени на званичном језику или на једном од званичних језика замољене државе или пропраћени преводом на једном од ових језика.

Међутим, ако је у држави молиљи тешко доћи до превода на језик замољене државе, ова држава треба да прихвати то да документа буду сачињена на француском или енглеском језику или пропраћена преводом на један од ова два језика.

Саопштења централног органа задуженог за пријем молби могу бити сачињена на званичном језику или на једном од званичних језика те државе, на енглеском или на

француском језику. Међутим, ако је молба коју је доставио отпремни орган сачињена на француском или енглеском језику или је уз молбу приложен превод на једном од ових језика, саопштења централног органа задуженог за пријем такође ће бити сачињена на једном од ових језика.

Трошкови превођења до којих би дошло применом претходних ставова падају на терет државе молиље. Међутим, ако би, у случају потребе, замољена држава обезбедила превод, ови трошкови би ишли на њен терет.

Члан 8

Централни орган задужен за пријем молби доноси одлуку у вези са молбом за судску помоћ или предузима потребне мере како би одлуку донео надлежни орган замољене државе.

Централни орган прослеђује захтеве за давање допунских података отпремном органу и обавештава га како о свакој евентуалној тешкоћи у вези са разматрањем молбе тако и о донесеној одлуци.

Члан 9

Ако не борави у некој од држава уговорница, лице које тражи судску помоћ може упутити своју молбу конзуларним путем, без штете по било који други начин на који би ову молбу могао поднети надлежном органу замољене државе.

Свака држава уговорница има право да укаже на остале могуће начине подношења молбе њеном централном органу задуженом за пријем.

Члан 10

Документа поднесена применом овог поглавља ослобођена су сваке легализације и било које друге одговарајуће формалности.

Члан 11

Интервенције надлежних органа око прослеђивања, пријема или доношења одлуке у вези са молбама за судску помоћ, у складу са овим поглављем, бесплатне су.

Члан 12

Молбе за судску помоћ разматрају се по хитном поступку.

Члан 13

Када је у складу са чланом 1. одобрена судска помоћ, обавештење и достава, у било којој форми, у вези са судским поступком корисника помоћи, које би требало извршити у некој другој држави уговорници, не повлачи никакву накнаду. То важи и за судске замолнице и прикупљање обавештења о социјалном стању, са изузетком накнада које се плаћају вештацима и преводиоцима.

Када је, у складу са чланом 1, неком лицу одобрено коришћење судске помоћи у једној земљи уговорници, а у вези са поступком који је окончан доношењем одлуке, то лице ће уживати, без поновног разматрања, судску помоћ у свакој другој држави уговорници у којој затражи признање или извршење ове одлуке.

Поглавље II

КАУЦИЈА IUDICATUM SOLVI И НАПЛАТА СУДСКИХ ТРОШКОВА

Члан 14

Од физичких или правних лица са редовним боравиштем у некој од држава уговорница која би се појавила као тужиоци или умешачи пред судом друге државе уговорнице не може се захтевати полагање кауције или депозита у било ком виду само због тога што су у питању странци или што та лица немају домицил или редовно боравиште у држави у којој је спор покренут.

Исто правило примењује се на плаћање које би се тражило било од тужилаца или умешача на име обезбеђивања судских трошкова.

Члан 15

Одлука о обавези плаћања судских трошкова, изречена у једној од држава уговорница лицу које је ослобођено кауције, депозита или плаћања према члану 14. или у складу са законом државе у којој је поступак покренут, постаје, на захтев повериоца, бесплатно извршна у свакој другој држави уговорници.

Члан 16

Свака држава уговорница одредиће један или више отпремних органа који ће бити задужени да централном надлежном органу замољене државе доставе захтеве за извршење предвиђене чланом 15.

Свака држава уговорница одређује централни надлежни орган који ће примати молбе и предузимати одговарајуће мере како би се у том погледу донела дефинитивна одлука.

Савезне државе и државе у којима постоји више важећих правних система имају право да одреде више централних органа. Ако централни орган коме је молба достављена није надлежан, он ће захтев проследити надлежном централном органу у замољеној држави.

Молбе се прослеђују без посредовања било ког другог органа. Међутим, свака држава уговорница има право да у том циљу користи дипломатски пут.

Назначене одредбе не искључују могућност да поверилац поднесе директно захтев за извршење, осим у случају изричитог противљења замољене државе.

Члан 17

Уз захтев за извршење треба да буде приложено и следеће:

а) отправак дела одлуке у коме су назначена имена и својство странака, као и диспозитив који се односи на трошкове;

б) било који документ којим се може доказати да је одлука правноснажна и извршна у држави порекла;

ц) оверени превод који одговара оригиналу ових докумената, на језику замољене државе, ако ти документи нису већ састављени на том језику.

Надлежни орган замољене државе доноси одлуку у вези са захтевом за извршење без саслушања заинтересованих странака. Он се ограничава на проверу да су документи поднесени. На захтев подносиоца молбе, исти орган процењује висину трошкова за уверење, превод и потврду, који се укључују у судске трошкове. Не може се захтевати никаква легализација или слична формалност.

Против одлуке коју је донео надлежни орган, заинтересоване странке могу поднети само оне жалбе које дозвољава законодавство замољене државе.

Поглавље III КОПИЈЕ СУДСКИХ ДОКУМЕНАТА И ОДЛУКА

Члан 18

У грађанским и трговачким стварима, држављани једне државе уговорнице, као и лица са редовним боравиштем у некој од држава уговорница могу, под истим условима као и држављани те државе, добити и, ако је потребно, оверити преписе или изводе из јавних књига или судских одлука донесених у некој другој држави уговорници.

Поглавље IV
ЛИШАВАЊЕ СЛОБОДЕ И ЗАШТИТНЕ МЕРЕ

Члан 19

Лишавање слободе, било као начин извршења било као заштитна мера, не може се, у грађанским и трговачким стварима, примењивати на држављане једне државе уговорнице или на лица са редовним боравиштем у тој држави уговорници ако се не би могло применити ни на држављане те државе. Свака чињеница на коју би се држављанин са редовним боравиштем у тој држави могао позвати да би издејствовао обустављање лишавања слободе мора имати исто дејство и за држављанина неке државе уговорнице или за лица са редовним боравиштем у некој држави уговорници, чак и онда када је реч о делу које је извршено у иностранству.

Члан 20

Када је сведок или вештак, држављанин једне државе уговорнице или има редовно боравиште у некој држави уговорници, поименице позван од стране суда или неке странке са овлашћењем суда да се појави пред судом неке друге државе уговорнице, не може бити гоњен, затваран или предмет било каквог ограничавања личне слободе на територији те државе уговорнице на основу казне или дела насталих пре његовог доласка на територију државе молиље.

Имунитет предвиђен у претходном ставу почиње седам дана пре дана утврђеног за саслушање сведока или вештака, а престаје онда када је сведок или вештак, који је имао могућност да напусти територију у току седам узастопних дана након што су га судске власти обавестиле да његово присуство више није потребно, остао на истој територији или је напустио па се по својој вољи вратио.

Поглавље V
ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 21

Ни једна одредба ове конвенције, осим одредаба члана 22. не може се тумачити као да ограничава права која се односе на подручја регулисана Конвенцијом, а која би се могла признати неком лицу у складу са законима неке државе уговорнице или у складу са сваком другом конвенцијом у којој та држава јесте или ће бити страна уговорница.

Члан 22

У односима између држава које је буду ратификовале ова конвенција замењује чл. 17. до 24. Конвенције о грађанском поступку, потписане 17. јула 1905. године у Хагу или чл. 17. до 26. Конвенције о грађанском поступку, потписане 1. марта 1954. године у Хагу, за државе које су стране уговорнице једне или друге конвенције, чак и под резервом другог става члана 28. под ц).

Члан 23

Допунски споразуми конвенцијама из 1905. и 1954. године, које су закључиле државе уговорнице, примењиваће се и на ову конвенцију ако нису у супротности с њом, осим ако се заинтересоване државе не договоре другачије.

Члан 24

Свака држава уговорница може изјавом назначити језик или језике који нису предвиђени чл. 7. и 17, а на којима могу бити сачињени или преведени документи који ће се упућивати централном органу.

Члан 25

Свака држава уговорница са више званичних језика и која из разлога везаних за интерно право, не може за читаву своју територију прихватити израду докумената из чл. 7. и 17. о судској помоћи на једном од тих језика, мора изјавом назначити језик на коме ови документи треба да буду сачињени или преведени, како би могли бити презентирани на одређеним деловима њене територије.

Члан 26

Држава уговорница која обухвата две или више територијалних јединица у којима се, у областима које регулише ова конвенција, примењују различити правни системи може, приликом потписивања, ратификације, прихватања, одобравања или приступања, изјавити да ће се ова конвенција примењивати на све њене територијалне јединице или на само једну или више њих и може у свако време ову изјаву заменити другом.

Ове изјаве биће упућене Министарству иностраних послова Краљевине Холандије са изричитим навођењем територијалних јединица на које се Конвенција примењује.

Члан 27

Код држава уговорница са системом у коме су извршна, судска и законодавна власт подељене између централних органа и других државних органа, потписивање, ратификација, прихватање, одобравање или приступање Конвенцији или изјава у смислу члана 26. не повлачи никакве последице у вези са интерном поделом власти у дотичним државама.

Члан 28

Свака држава уговорница може, приликом потписивања, ратификације, прихватања, одобравања или приступања Конвенцији, задржати право да из примене члана 1. изузме лица која нису држављани неке државе уговорнице већ имају редовно боравиште у некој од држава уговорница, али не у оној која је учинила резерву, односно лица која су у држави која је учинила резерву имала редовно боравиште, ако између ове последње и државе чији је молилац судске помоћи држављанин није успостављен однос реципроцитета.

Приликом потписивања, ратификације, прихватања, одобравања или приступања Конвенцији, свака држава уговорница може да задржи право искључења:

- а) употребе енглеског, француског или оба језика, предвиђене чланом 7. став 2;
- б) примене одредаба члана 13. став 2;
- ц) примене одредаба Поглавља II;
- д) примене члана 20.

Ако једна држава:

е) изузме употребу енглеског или француског језика применом резерве предвиђене у претходном ставу под а), свака друга држава на коју би се ова резерва односила може да примени исто правило у односу на државу која је ту резерву учинила;

ф) примени резерву предвиђену претходним ставом под б), свака друга држава може одбити да примени члан 13. став 2. на држављане државе која је резерву учинила, као и на лица са редовним боравиштем у тој држави;

г) примени резерву предвиђену у претходном ставу под ц), свака друга држава може одбити да примени одредбе из Поглавља II на држављане државе која је резерву учинила и лица са редовним боравиштем у тој држави.

Никакве друге резерве нису дозвољене.

Свака држава уговорница може, у свако доба, да повуче резерву коју је учинила, с тим да о томе обавести Министарство иностраних послова Краљевине Холандије. Дејство резерве престаје првог дана трећег месеца након поменутог саопштења.

Члан 29

Свака држава уговорница назначиће Министарству иностраних послова Краљевине Холандије органе предвиђене чл. 3, 4. и 16, било приликом предаје инструмената ратификације, прихватања, одобравања или приступања, било накнадно.

По потреби, она ће на исти начин назначити:

- а) изјаве предвиђене чл. 5, 9, 16, 24, 25, 26. и 33;
- б) свако повлачење и примену у вези са поменутиим изјавама и именовањем органа;
- ц) повлачење сваке резерве.

Члан 30

Формулари који су приложени овој конвенцији могу се мењати одлуком посебне комисије, у коју ће бити позване све државе уговорнице и све државе Хашке конференције, а коју ће сазвати генерални секретар Хашке конференције. Предлог за измену формулара мора се укључити у дневни ред који ће бити приложен уз позив.

Специјална комисија усваја измене већином гласова држава уговорница које присуствују и учествују у гласању, а измене ступају на снагу за све државе уговорнице првог дана седмог месеца пошто их генерални секретар достави свим државама уговорницама.

У току периода предвиђеног претходним ставом, свака држава уговорница може писмено обавестити Министарство иностраних послова Краљевине Холандије о намери да учини резерву на ту измену. Држава која буде ставила овакву резерву у односу на измену, неће се сматрати страном ове конвенције све док не повуче резерву.

Поглавље VI ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 31

Конвенција је отворена за потписивање државама које су биле чланице Хашке конференције о међународном приватном праву на њеном XIV заседању, као и државама нечланицама које су биле позване да учествују у изради Конвенције.

Конвенција се ратификује, прихвата или одобрава, а инструменти о ратификацији, прихватању или одобравању достављају се Министарству иностраних послова Краљевине Холандије.

Члан 32

Свака друга држава може такође приступити Конвенцији.

Инструмент о приступању подноси се Министарству иностраних послова Краљевине Холандије.

Приступање ће имати дејство само у односима између државе која приступа и држава уговорница које не буду уложиле приговор у року од дванаест месеци по пријему саопштења предвиђеног у члану 36. под 2. Овакав приговор може уложити и свака друга држава чланица приликом ратификације, прихватања или одобравања Конвенције које би уследило након приступања. Ови приговори се достављају Министарству иностраних послова Краљевине Холандије.

Члан 33

Свака држава, приликом потписивања, ратификације, прихватања, одобравања или приступања, може изјавити да ће се Конвенција односити на све територије које она представља на међународном плану или пак на једну или више њих. Ова изјава производиће дејство од тренутка ступања на снагу у тој држави.

Изјава, као и свако накнадно проширење саопштавају се Министарству иностраних послова Краљевине Холандије.

Члан 34

Конвенција ступа на снагу првог дана трећег месеца након уручења трећег инструмента о ратификацији, прихватању, одобравању или приступању, како је предвиђено чл. 31. и 32.

Затим, Конвенција ступа на снагу:

- 1) за сваку државу која касније ратификује, прихвата, одобри или приступи Конвенцији - првог дана трећег месеца након уручења свог инструмента о ратификацији, прихватању, одобравању или приступању;
- 2) за територије или територијалне јединице на које се Конвенција односи сходно чл. 26. и 33. - првог дана трећег месеца након саопштења предвиђеног поменутиим члановима.

Члан 35

Конвенција ће важити пет година, рачунајући од датума ступања на снагу у складу са чланом 34. став 1, чак и за државе које је накнадно буду ратификовале, прихватиле или одобриле или јој приступиле.

Конвенција се аутоматски продужава за следећих пет година, осим ако се не откаже.

Отказивање Конвенције саопштава се најмање шест месеци пре истека рока од пет година Министарству иностраних послова Краљевине Холандије. Отказивање се може ограничити на поједине територије или територијалне јединице на које се Конвенција примењује.

Отказивање важи само за државу која га буде саопштила. Конвенција остаје на снази за све остале државе уговорнице.

Члан 36

Министарство иностраних послова Краљевине Холандије обавестиће државе чланице Конвенције, као и државе које буду приступиле Конвенцији сходно одредбама члана 32. о:

- 1) потписивању, ратификацији, прихватању и одобравању обављеном према члану 31;
- 2) приступању и приговорима у вези са приступањем, предвиђеним чланом 32;
- 3) датум ступања Конвенције на снагу сходно одредбама члана 34;
- 4) изјавама наведеним у чл. 26. и 33;
- 5) резервама и повлачењу резерви, као што је предвиђено чл. 28. и 30;
- 6) саопштењима достављеним према члану 29;

7) отказивању сходно члану 35.

Потврђујући наведено, доле потписани опуномоћеници потписали су ову конвенцију.

Сачињено у Хагу, 25. октобра 1980. године, на француском и енглеском језику, оба текста једнаке веродостојности, у само једном примерку који ће бити депонован у архиву Владе Краљевине Холандије, а чија ће оверена копија бити достављена дипломатским путем свакој од држава чланица Хашке конференције о међународном приватном праву на њеном XIV заседању, као и свакој другој држави која је учествовала у изради ове конвенције приликом тог заседања.

АНЕКСИ
КОНВЕНЦИЈЕ О ОЛАКШАЊУ МЕЂУНАРОДНОГ ПРИСТУПА СУДОВИМА
МОДЕЛИ ФОРМУЛАРА

Анекси Конвенције

ФОРМУЛАР ЗА ПРОСЛЕЂИВАЊЕ МОЛБЕ ЗА ДОБИЈАЊЕ СУДСКЕ ПОМОЋИ

Конвенција о олакшању међународног приступа судовима, потписана у Хагу, 25. октобра 1980. године

Идентитет и адреса органа задуженог да проследи молбу	Адреса органа задуженог за пријем
---	--------------------------------------

Доле потписани орган задужен да проследи молбу има част да овим достави Централном органу задуженом за пријем молбу за добијање судске помоћи, као и њен анекс (изјаву која се односи на економску ситуацију подносиоца молбе), сходно поглављу I наведене конвенције.

Евентуално примедбе које се односе на молбу и изјаву:

Друге примедбе:

Сачињено у _____, дана _____

Потпис и печат

ФОРМУЛАР КОЈИ СЕ ОДНОСИ НА МОЛБУ ЗА ДОБИЈАЊЕ СУДСКЕ ПОМОЋИ

Конвенција о олакшању међународног приступа судовима, потписана у Хагу, 25. октобра 1980. године

1. Име и адреса подносиоца молбе за добијање судске помоћи
2. Суд у коме је покренут или треба да се покрене спор (ако је познат)
3. а) предмет(и) спора; износ спора, ако је потребно;
б) у случају потребе, број докумената који служе као аргументација и који се односе на покренути спор или на спор који се намерава покренути;*
ц) име и адреса противне стране.*
4. Рокови и датуми у вези са спором који повлаче правне последице за подносиоца молбе и којима се доказује посебна хитност у разматрању молбе.*
5. Свака друга корисна информација.*
6. Сачињено у _____, дана _____
7. Потпис подносиоца молбе

* Прецртати непотребно

**Анекс молби за
добијање судске помоћи**

ИЗЈАВА КОЈА СЕ ОДНОСИ НА ЕКОНОМСКУ СИТУАЦИЈУ ПОДНОСИОЦА МОЛБЕ

I. Лична ситуација

8. Презиме (девојачко презиме, ако је потребно)
9. Име (а)
10. Датум и место рођења
11. Држављанство
12. а) стално пребивалиште (датум почетка становања);

б) пређашње стално пребивалиште (датум почетка и престанка становања)

13. Лични подаци (неожењен/неудата, ожењен/удата, удовац/удовица, разведен/разведена, раздвојен/раздвојена)

14. Име и презиме супруга(е)

15. Име, презиме и датум рођења деце коју издржава заинтересовано лице

16. Друге особе које издржава заинтересовано лице

17. Додатна обавештења о породичној ситуацији

II. Финансијска ситуација

18. Професионална делатност

19. Име и адреса послодавца или место вршења професионалне делатности

20. Приходи	заинтересованог лица	супруга(е)	особе које заинтересовано лице издржава
а) плата, надница (укључујући примања у натури)	_____	_____	_____
б) пензије, инвалидске пензије, издржавања, ренте, доживотне ренте	_____	_____	_____
ц) додатак за незапосленост	_____	_____	_____
д) приходи од професија које нису под сталном платом	_____	_____	_____
е) приходи од вредносних папира и покретне имовине	_____	_____	_____
ф) приходи од земљишта и некретнине	_____	_____	_____
г) други извори прихода	_____	_____	_____
21. Непокретна имовина (навести вредност(и) и издатак(ке))	заинтересованог лица _____	супруга(е) _____	особе које заинтересовано лице издржава _____
22. Друга имовина	заинтересованог лица _____	супруга(е) _____	особе које заинтересовано _____

			лице издржава
(хартије од вредности, учешћа, потраживања, банковни рачуни, комерцијални фондови итд.)	_____	_____	_____
23. Дуговања и други финансијски издаци	заинтересованог лица	супруга(е)	особе које заинтересовано лице издржава
а) позајмице (навести природу, износ који је остао да се плати и годишња/месечна плаћања)	_____	_____	_____
б) обавезе издржавања (навести месечне износе)	_____	_____	_____
ц) станарина (укључујући трошкове грејања, струје, гаса и воде)	_____	_____	_____
д) други периодични издаци	_____	_____	_____

24. Порези на додатак и доприноси за социјално осигурање из претходне године

25. Примедбе заинтересованог лица

26. У случају потребе, број докумената који служи као аргументација

27. Ја доле потписан(а), обавештен(а) о кривичним последицама у случају лажне изјаве, потврђујем чашћу да је ова изјава потпуна и тачна.

28. Сачињено у _____ (место)

29. Дана _____

30. _____ (потпис заинтересованог лица)

ЧЛАН 4

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СФРЈ - Међународни уговори".